

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. 8. 2019 samosoudkyní JUDr. Vladimírou Kikerlovou,

takto:

Obžalovaný

J. Š., narozený xxx v xxx, OSVČ, trvale bytem xxx,

je vinen, že

dne 15. 9. 2018 kolem 03.00 hodin v xxx na ulici xxx před restaurací xxx, v přítomnosti nejméně 30 dalších osob, po předchozím drobném fyzickém konfliktu s poškozeným D. H. v návaznosti na další fyzický konflikt, který měl poškozený s jinou osobou, tohoto v podnapilosti opakovaně nejméně 3x udeřil pěstí do obličeje, srazil jej na zem, kde jej ležícího ještě minimálně 3x udeřil pěstí do hlavy a v závěru jej 1x kopl do obličeje a 1x mu šlápl na hlavu než byl odtažen další osobou a způsobil tak poškozenému mimo jiné otřes mozku, zlomeniny nosních kůstek vlevo s nevýrazným posunem, tržně zhmožděnou ránu a krevní výron v okolí očnice s průměrnou dobou léčení 2 až 3 týdny, s omezením v běžném způsobu života po dobu do 1 měsíce a s pracovní neschopností, která byla vzhledem k charakteru zaměstnání prodloužena až do 31. 10. 2018,

příčemž tohoto jednání se dopustil i přesto, že byl

- rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 17. 1. 2002 sp. zn. 1T 9/2002, který nabyl právní moci dne 5. 2. 2002, odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu do 5. 9. 2003 a

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

- rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 24. 7. 2003 sp. zn. 3T 65/2003, který nabyl právní moci dne 24. 7. 2003, potrestán pro dva trestné činy výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona trestem obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin, který vykonal 21. 4. 2004,

tedy

jednak

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal uvedený čin opětovně,

čímž spáchal

jednak

přechin ublížení na zdraví podle § 146 odstavce 1 trestního zákoníku,

jednak

přechin výtržnictví podle § 358 odstavce 1, odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 146 odstavce 1 trestního zákoníku a § 43 odstavce 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 229 odstavce 1 trestního řádu se poškozená **Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR**, pracoviště Ostrava, Hlávkova 2, Ostrava, se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný J. Š. jednal způsobem popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů a jejich posouzením samostatně, i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavce 6 trestního řádu, a to konkrétně výpovědí V. K., D. H., čtením svědeckých výpovědí M. Š., T. A., M. S., čtením znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jakož i z listinných důkazů, zejména lékařských zpráv a fotodokumentace.
2. Obžalovaný J. Š. se k trestné činnosti doznal, kdy uvedl, že důvodem byla jeho nerozvážnost, neboť chtěl někomu pomoci, byl v podnapilém stavu a jednal nepřičetně. Byl poškozeným kontaktován za dva dny, tomuto se omluvil a rovněž poskytl náhradu škody. Obžalovaný uvedl, že poškozený byl ještě před jeho útokem zřejmě zraněn, protože měl krev v obličeji, on sám to chtěl urovnat, ale byl poškozeným napaden, tedy slovně, nakonec došlo mezi nimi ke konfliktu.
3. Trestná činnost obžalovaného je však prokázána výpovědí samotného poškozeného D. H., který uvedl, že veškeré věci ví pouze od policie, neboť byl v době trestné činnosti ovlivněn alkoholem nebo úrazem. Když ho odvážela sanitka, bylo mu řečeno, co se stalo. Svědek se vyjádřil pouze k tomu, že utrpěl pohmoždění žeber, tržné rány na obličeji a otřes mozku. K samotnému

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

incidentu si ani nepamatoval, že měl slovní konflikt. S obžalovaným se zkontaktoval druhý či třetí den po incidentu a po obžalovaném nepožaduje žádnou náhradu škody, neboť se vyrovnali. Pokud jde o omezení v obvyklém způsobu života, nemohl vykonávat svoji práci, neboť pracuje a při práci zvedá těžké barely, které v době zranění neuzvedl. Od obžalovaného dostal částku 15 000 Kč.

4. Z výpovědi svědkyně V. K. bylo zjištěno, že k události došlo před diskotékou xxx, a v době, kdy volala záchranou službu a ošetřovala poškozeného, tak došlo k druhému incidentu ze strany obžalovaného Š.. Nejdříve došlo ke slovním rozepřím, a poté k úderům; pamatovala si, že poškozený ležel hlavou směrem ke dveřím, nohama k silnici a úderý ze strany obžalovaného směřovaly na hlavu, jí samotné utkvěl kop na hlavu. Pokud jde o ránu, tak směřovala na pravou stranu lící kosti. Ke kopnutí se vyjádřila svědkyně tak, že se nejednalo o klasické kopnutí, například do balonu, ale jakoby o sešlápnutí, kdy sílu nedokáže odhadnout.
5. Svědek M. Š. ve své výpovědi rovněž popsal situaci před restaurací xxx v xxx, kdy v době, kdy obžalovaný podával brýle poškozenému, se začali mezi sebou prát a škubat, až obžalovaný udeřil poškozeného pěstí. Vzhledem k tomu, že chtěl situaci urovnat, došlo k tomu, že buď napadený do něj žduchnul nebo někdo z davu, takže s obžalovaným spadli na zem. Když vstali, tak obžalovaný se opět začal hádat s napadeným, poškozený poté ležel na zemi, možná i seděl a skončilo to.
6. Svědek T. A. ve své výpovědi uvedl, že skutečně před restaurací xxx došlo k bitce, poté přišel tzv. vyhazovač a řekl, že se venku lidé bijí a obžalovaný to šel řešit. Když svědek přišel ven, obžalovaný s poškozeným byli již na zemi, proto obžalovaného uchopil a snažil se ho od poškozeného oddělit, aby se nervali, což se mu podařilo.
7. Svědek M. S. popsal jednání vůči jeho osobě s tím, že právě poškozený byla ta osoba, která jej udeřila do obličeje. Žádný jiný konflikt neviděl.
8. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplynulo, že poškozený utrpěl nepříliš závažnou a přechodnou poruchu zdraví, byla mu ordinována analgetika, klidový režim a vzhledem k jeho zaměstnání byla pracovní neschopnost ukončena až 31. 10. 2018. Znalkyně ale rovněž také uvedla, že zhmoždění měkkých tkání v oblasti levého žeberního oblouku vzniklo opakovaným tupým násilím, přičemž poškozený utrpěl i otřes mozku. Veškerá poranění mohla vzniknout opakovanými údery sevřenou pěstí a dupnutím nohy na hlavu či prudkým došlápnutím. Dle znalkyně takový mechanismus vede i k závažnějším poraněním, avšak závažnost následků je závislá na mnoha okolnostech, zejména na razanci a případně i tloušťce kostí. Proti poškozenému, dle znalkyně, bylo útočeno násilím střední intenzity, přičemž délka léčení se pohybuje v rozmezí dvou až tří týdnů a délka pracovní neschopnosti je zcela v kompetenci praktického lékaře.
9. Po zhodnocení všech důkazů soud jednání obžalovaného J. Š. kvalifikoval jednak jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a jednak jako přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 a 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný i přesto, že byl v minulosti dvakrát postižen pro trestný čin výtržnictví, napadl jinou osobu před restaurací v přítomnosti dalších mnoha osob, přičemž poškozenému způsobil zranění s délkou léčení více jak jeden měsíc, tedy do šesti týdnů. Vzhledem k tomu, že ke zranění a k napadení došlo před restaurací xxx v xxx, bylo jednání spácháno veřejně ve smyslu § 117 písmeno b) trestního zákoníku, neboť byly přítomny více jak tři osoby. Obžalovaný v obou případech jednal v úmyslu přímém dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Předcházející trestná činnost obžalovaného byla doložena rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 17. 1. 2002 pod sp. zn. 1 T 9/2002 a rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 24. 7. 2003 pod sp. zn. 3 T 65/2003. Motivem jednání obžalovaného byla snaha vyřešit jiné cizí spory, avšak poté jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

přešlo na trestnou činnost páchanou právě obžalovaným, kdy je nutno také poukázat na alkohol, který jak obžalovaný, tak poškozený vypil.

10. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, a kterým je primární zájem na ochraně lidského zdraví a zájem společnosti na nerušeném vyžití všech osob. Soud hodnotil rovněž způsob provedení trestných činů, v rámci čehož musel k tíži obžalovaného vyhodnotit způsob jeho jednání proti jedinci i následek na místě veřejnosti přístupném. Rovněž skutečnost, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky dvou trestných činů, je nutno rovněž vyhodnotit jako přítěžující skutečnost ve smyslu § 42 písmeno m) trestního zákoníku. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v rejstříku trestů má dva záznamy, které jsou součástí právní kvalifikace skutku, nemá žádný záznam v evidenci přestupků. Vzhledem k těmto skutečnostem soud neakceptoval návrh na podmíněné zastavení trestního stíhání, neboť má zato, že vzhledem k osobě obžalovaného a s přihlédnutím k jeho dosavadnímu způsobu života, nelze mít důvodně za to, že takové rozhodnutí by bylo dostačující. Proto byl obžalovanému rovněž uložen trest výchovný, neboť účelu trestu může být splněno i tímto rozhodnutím.
11. K trestnímu řízení se včas a řádně připojila Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky s náhradou škody. Vzhledem k tomu, že obžalovaný předložil doklad o tom, že zdravotní pojišťovně byla uhrazena celá částka, kterou tato pojišťovna nárokovala, tedy 11 614 Kč, bylo nutno tuto poškozenou odkázat s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 12. srpna 2019

JUDr. Vladimíra Kikerlová v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 07.09.2019 (Š. J.) a je vykonatelné dne 07.09.2019. Přípojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 3.1.2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.